

KS. JANUSZ NAGÓRNY

Lublin

CZŁOWIEK DROGĄ KOŚCIOŁA WPROWADZENIE DO MATERIAŁÓW Z SYMPOZJUM

Organizatorzy symposium obrali za hasło tegorocznych spotkań słowa Jana Pawła II wypowiedziane po raz pierwszy w encyklice *Redemptor hominis* a powtórzone – co świadczy o ich dotygnięciu – w ostatnim rozdziale encykliki *Centesimus annus*.

Jan Paweł II stwierdza najpierw, że to sam Chrystus jest zasadniczą drogą Kościoła, a ponieważ Chrystus zjednoczył się z każdym człowiekiem, Kościół nie może nie być wrażliwy na wszystko, co służy prawdziwemu dobru człowieka, jak też nie może być obojętny na to, co mu zagraża (por. RH 13).

Dlatego też – uczy Papież – „wszystkie drogi Kościoła prowadzą do człowieka” Jednocześnie dodaje, że „człowiek jest pierwszą drogą, po której winien kroczyć Kościół w wypełnianiu swego posłannictwa, jest pierwszą i podstawową drogą Kościoła, drogą wyznaczoną przez samego Chrystusa” (RH 14). Stąd też – trzeba to odczytać jako zadanie stawiane przed Kościołem. „Kościół naszej epoki musi być wciąż na nowo świadomy jego «sytuacji»” (RH 14).

Warto przy tym zauważyć, że temat symposium dotyka tak problemu Kościoła, jak i problemu człowieka. Organizatorom symposium towarzyszy świadomość, że zarówno rozumienie Kościoła i jego posłannictwa, jak i rozumienie człowieka oraz jego powołania napotyka w dzisiejszym świecie na liczne zafałszowania.

Nie więc dziwnego, że w ramach tego symposium chciano najpierw ukazać wizję Kościoła i człowieka. Nie wystarczy bowiem powiedzieć: „człowiek drogą Kościoła” Ale trzeba się jeszcze pytać: jakiego Kościoła? Jak należy rozumieć ten Kościół, który otwiera się na człowieka? A jednocześnie: jaki człowiek jest drogą Kościoła? Co to znaczy, że jest on drogą Kościoła? Jak trzeba widzieć tego człowieka, by stał się on naprawdę drogą Kościoła?

Ten człowiek, który jest drogą Kościoła to jednocześnie człowiek konkretny, człowiek wpisany w konkretny czas i niejako „wplątany” w otaczającą go rzeczywistość. Spośród całego bogactwa tej otaczającej człowieka rzeczywistości sympozjum podejmuje dwa istotne – może szczególnie dla polskiego Kościoła – zagadnienia: polityki i ekologii. Nikogo nie trzeba przekonywać jak ważna jest refleksja teologicznomoralna na te tematy. Kościół bowiem ma za zadanie wesprzeć człowieka w jego poszukiwaniu miejsca zarówno w społeczności, jak i w środowisku naturalnym.

Nie więc dziwnego, że Jan Paweł II powrócił z całą mocą do tego stwierdzenia, że „człowiek jest drogą Kościoła” w swej najnowszej encyklice społecznej. Wskazał przy tym, że Kościół na różne sposoby przyczynia się do ubogacenia godności człowieka i że stara się ukazać pełnię tej godności, którą odsłania Objawienie chrześcijańskie. Stąd zachęta Jana Pawła II: „Doświadczenie nowości, które przeżywa się naśladowując Chrystusa, trzeba przekazywać innym ludziom pośród ich konkretnych trudności, zmagania, problemów i wyzwań, aby światło wiary oświetliło je i uczyniło bardziej ludzkimi” (CA 59).